

Gellért és vértanú halála (A hegyi beszéd igéjére építve: "Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa") több szálon is kapcsolódik a csanádi egyházmegye történetéhez. A velencei (San Giorgio szigeti) bencés szerzetes István parancsára indult a Marosvidék népének megtérítésére és a diocesis alapítására. A király halála után Gellért a Vatha pogány lázadóinak kezére került, akik a Kelen-hegyről kordéhoz kötözve 1046-ban letaszították. Maradványait később Csanádon hantolták el újra. Az üvegablakon mint a "főpapi szigorúság és vértanúi hősiesség apoteozisa" jelenik meg. A kép szimbolikája különösen érdekes. A hangsúlyosan megformált kerék az örök körforgás kozmikus jelképe, mely küllőivel körbe írt keresztnek is tekinthető. A Nap és asztrális jelképek a földre és vízre tűző sugarakkal az isteni kinyilatkoztatásra utalnak. Az ábrázolás bal sarkában a sárga virágok, a gyász, a fájdalom képi szinonímái.